

eglutė

1981
gegužė

eglutė

1981
GEGUŽĖ

TURINYS

- 3 DIEVO MOTINA MARIJA, Tijūnėlių šeima
- 7 BALTOS ŠAKOS, R. Jotvingytė
- 8 GAJUTĖ SLAUGO MAMĄ, K. Valiuškienė
- 12 TAU, MAMYTE!, K. Grigaitytė
- 13 KALĖDŲ EGLUTĖ GEGUŽĖS MĖNESĮ, Fredrick John,
(sulietuvino D. Sadūnaitė)
- 18 GALVOSŪKIAI
- 22 KĖGLIAVIMAS, R. Udrienė
- 25 VAIKŲ KŪRYBA
- 29 GERIAUSIA MAMA, vaizdelis
- 32 SUSIPAŽINKIME!

PIEŠINIAI

1981 viršeliai — A. Sruoginienės
Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės
Kitos iliustracijos:

- Z. Sodeikienės — 3
- A. Sutkuvienės — 5, 7, 12, 13, 14, 16, 17, 29
- E. Muliolienės — 8, 9, 10, 11
- R. Udrienės — 22

REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription — \$7.00; single copy — \$0.75. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

DIEVO MOTINA MARIJA

*paruošė Tįjūnėlių šeima
Chicago, Illinois*

Marija yra Jėzaus mama. Jėzus yra Dievas ir žmogus. Marija yra Jėzaus, Dievo ir žmogaus motina.

Kai angelas Gabriėlius Dievo vardu paprašė Marijos, kad ji taptų Jėzaus Motina, ji tuoj pasakė: "Taip". Marija sutiko su Dievo valia, ji norėjo to, ko Dievas nori.

Kai Marija gyveno žemėje, prieš daug, daug metų, ji atrodė taip, kaip kitos jaunos moterys Palestinoje. Ji gyveno Nazareto miestelyje. Tačiau Marija nebuvo, kaip kitos moterys. Ji buvo Dievo išrinkta moteris. Ji gavo ypatingų dovanų iš Dievo, kad ji galėtų būti Jėzaus motina. Marija mylėjo Dievą visa širdimi. Visas jos gyvenimas buvo nuolatinis kartojimas "Taip" Dievui.

PAGALVOKIME: Jei Marija būtų sakiusi, kad ji nenori Kūdikelio, Dievas nebūtų Jėzulio davęs. Mes negalėtume nueiti į dangų ir būti su Dievu. Kai Jėzus atėjo, Jis mums visiems atidarė dangaus vartus.

Marija buvo dėkinga Dievui, kad Jis norėjo pasaulį išgelbėti ir atsiųsti savo Sūnų, Jėzų Kristų, žmonėms. Kai ji apsilankė pas savo giminaitę Elzbietą, Marija pasakė:

**“Mano siela šlovina Viešpatį,
mano dvasia džiaugiasi Dievu,
savo Gelbėtoju.”**

Mes meldžiamės į Mariją ir prašome jos pagalbos. Per Krikštą mes tapome Dievo vaikais, Jėzaus broliais ir seserimis. Todėl Marija yra ir mūsų visų motina. Ji rūpinasi visais Dievo vaikais. Marija nori, kad mes visi nu eitume į dangų ir būtume laimingi amžinai.

ATSIMINKIME: Marija mus myli, nes mes esame jos vaikai. Galime Motinos Marijos prašyti daug dalykų, kurių mums reikia. Marija išprašo iš Jėzaus tai, kas mums padeda mylėti Dievą ir kas mums yra naudinga.

PASIMELSKIME: Sukalbėkime maldele “SVEIKA MARIJA” už kenčiančius lietuvius Lietuvoje. Taip pat sukalbėkime “SVEIKA MARIJA” už savo šeimą, kad Dievas palaimintų ir globotų mus.

Mes meldžiamės į Mariją, naudodami tuos pačius žodžius, kuriuos angelas Gabriėlius naudojo:

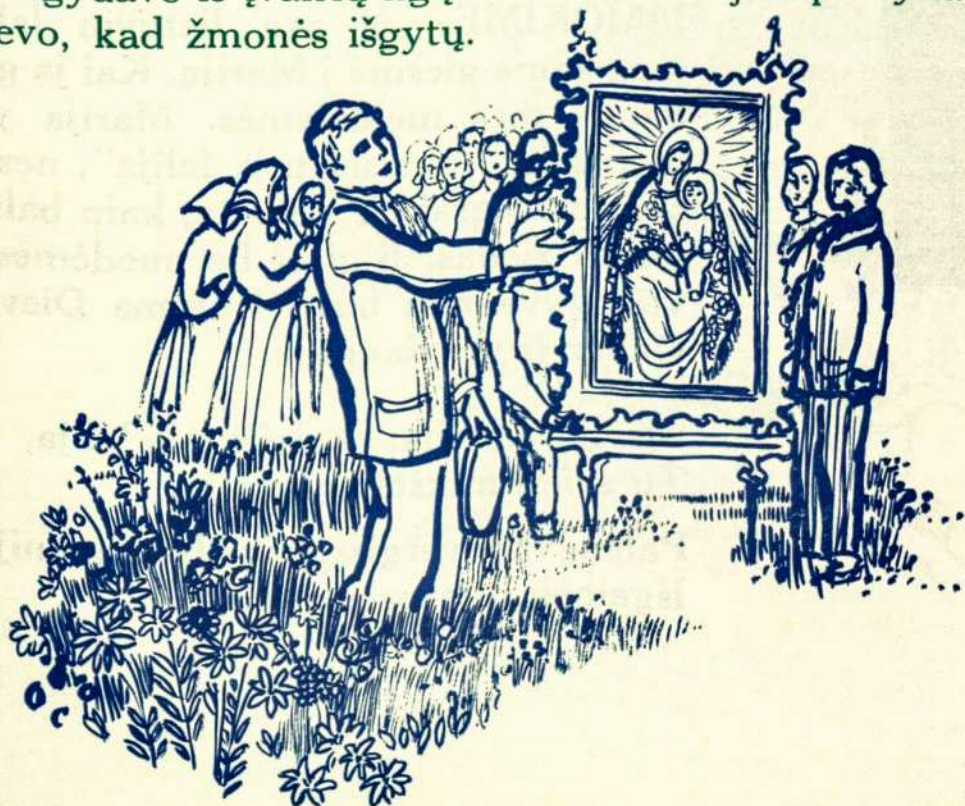
**“Sveika Marija, malonės pilnoji,
Viešpats su tavimi...”**

Gegužės mėnuo yra skirtas Marijai. Tai labai gražus pavasario mėnuo, kai viskas žydi. Lietuvoje žmonės nešdavo puokštes gėlių į bažnyčią Marijos garbei. Lietuviai nuo senų laikų labai myli Mariją. Yra daug gražių lietuviškų giesmių apie Mariją.

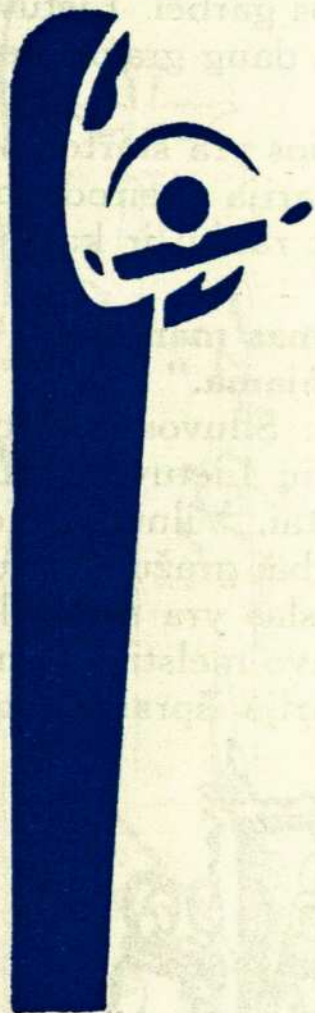
Lietuvoje yra daug šventovių, kurios yra skirtos Marijos garbei. 1608 metais, Šiluvoje Marija pasirodė pie-menėliams. Ji laikė Kūdikelį Jėzų ant rankų ir kalbėjo, verkdamą:

**“Čia kitados buvo garbinamas mano
Sūnus, o dabar ariama ir sėjama.”**

Toje vietoje buvo pastatyta bažnyčia. Šiluvos šventovė yra viena garsiausių Marijos šventovių Lietuvoje. Kita labai garsi šventovė yra Aušros Vartai, Vilniuje. Ten, nedidelėje koplytėlėje yra didelis ir labai gražus, paauksuotas Marijos paveikslas. Šis paveikslas yra stebuklingas. Žmonės nuo senų laikų čia ateidavo melstis. Dažnai jie išgydavo iš įvairių ligų. Motina Marija išprašydavo iš Dievo, kad žmonės išgytų.

Dabar lietuviai vis vien lanko ir meldžiasi Marijos šventovėse, nors komunistai tai draudžia. Jie bando žmones sustabdyti, bet lietuviai jų neklauso. Jie prašo Marijos pagalbos kenčiančiai Lietuvai.

MOTINAI MARIJAI

Danutė Lipčiūtė

Prie tavo koplytėlės
Žemelėn mūs šventon
Mintis slapta nuplaukia
Gegužės prieblandoje.

Globoki mus našlaičius,
Klajūnus mus globok,
Svetur kelius išbraidžius
Pašauki mus namo.

IŠMOKIME: Ši yra lietuvių labai mėgstama giesmė į Mariją. Kai ją giedame, mes meldžiamės. Marija yra vadinama "skaisčiausia lelija", nes ji yra tokia graži ir nekalta, kaip baltas lelijos žiedas. Ji gimė be nuodėmės ir visą gyvenimą buvo ištikima Dievui. Dabar ji yra danguje.

Marija, Marija, skaisčiausia lelija,
Tu švieti aukštai danguje.

Palengvink vergiją, pagelbėk žmonijai,
Išgelbėk nuo priešo baisaus.

BALTOS ŠAKOS

Ritonė Jotvingytė

Baltos, baltos vyšnių šakos,
Baltos obelaičių, —
Dūzgia, lekia bitužėlė
Prie saldžiausių kraičių.

Dūzgia, lekia, kol vėjelis
Žiedo nenublaško,
Kol dalina baltos šakos
Kvapnią sultį vaško.

GAJUTĖ SLAUGO MAMĄ

K. Valiuškienė

Mama kosėjo šeštadienį. Kosėjo ir sekmadienio rytą. Net ir bažnyčioje kosėjo. Grįžus namo, tėtis pasakė:

— Nieko nebus, reikia gydyti mamą.

— Gydysim mamą, gydysim mamą! — plodama rankomis šaukė Gajutė. — Mama, eik atsigulti į lovą, aš būsiu gailestinga sesuo.

Mama pažiūrėjo į Gajutę, į tėtį, ir šyptelėjo. Tas jos šypsniis buvo truputį kitoks, negu paprastai. "Gal kad mama serga", — pagalvojo Gajutė. "Mama beveik niekad neserga. Gerai, kad ji susirgo ir gerai, kad šiandien". Gajutė džiaugėsi ne dėl to, kad mamai skauda, bet dėl to, kad jai bus kas veikti, mamą beslaugant. Jos draugės vakar išvažiavo pas močiutę parsivežti pamirštą katinėlį Pūkį. Nėra su kuo žaisti...

— Mama, eik atsigulti, prašau, — nekantrauja Gajutė, norėdama kuo greičiausiai pradėti slaugymą.

Bet mama tyli. Tyli ir kažką mąsto. Atrodo, kad ji netiki esanti ligonė.

— Mudu su tėčiu išvirsime pietus, kad tu neliptum iš lovos, — Gajutė skubiai planuoja mamos slaugymą.

— Aš tau atnešiu savo staliuką! — nieko nelaukdama, ji nubėga į savo kambarį. Grįžta tempdama stalą. Tas, lyg tyčia, kliūva už durų, atsimuša į sienas, baksteli korydoriuje stovinčią knygyne. Gerai, kad stiklinių vazų neuvertė!

Kol Gajutė susitvarko su stalu, mama atsigula į lovą.

— Aš turiu gerą mintį! — staiga apsidžiaugia Gajutė. — Mama, tu, begulėdama lovoje, galėsi man paskaityti!

— Ligonis gailestingai seseriai knygų neskaito, — įsikiša tėtis. — Gailestinga sesuo ligoniui turi skaityti...

Gajutė nesipriešina. Jei taip reikia daryti, tai reikia. Atsinešusi savo mėgstamiausią "Eglutės" numerį, ji sėda prie mamos. Pirmiausia mamai parodo ir paaiškina paveikslėlius, tada pradeda skaityti. Nevisada Gajutei pavyksta sustoti prie taškų ir kablelių, bet mamai ir tėčiui vistiek patinka, kad ji skaito. Įpusėjusi, sako:

— Mama, tu jau turbūt pavargai. Gal nori pailsėti? Aš paskui pabaigsiu. Be to, aš tavo temperatūros dar nepamatavau. . .

Juk termometras labai įdomus ir reikalingas daiktas. "Kokia čia slaugė, jei temperatūros pamatuoti nemoka", galvoja sau Gajutė, ieškodama juodos makštelės. Mama praveria lūpas ir leidžia Gajutei jos temperatūrą matuoti.

Dėl viso ko, Gajutė ir savo temperatūrą patikrina — tik tėčio nespėja, nes jis jau žygiuoja į virtuvę.

— Kad ligonis badu nemirtų, reikia sriubos išvirti, — sako tėtis. — O ir aš jau alkanas, kad ir nesergu. . .

Gajutė padengia mamai stalą prie lovos, o sau ir tėčiui — virtuvėje. Padeda tėčiui sriubą virti. Paragauja ir pasako, ko trūksta. Ir labai skani išeina ta judviejų išvirta sriuba. Pavalgius, mama keliasi iš lovos, sakydama, kad sriuba ir gailestinga sesuo ją tikrai pagydė.

— Ir aš gražiau slaugyti nemokėčiau, — sako mama, pabučiuodama Gajutei nosytę. Gajutė suprunkščia — nes, juk mama tikrai yra gailestinga sesuo!

Tau gegužės rytas
Motinėle mano,
Obelių žiedelin
Meilę įdainavo.

TAU, MAMYTE!

Kotryna Grigaitytė

Ir bitutėms dūzgiant,
Ir vėjeliui šlamant
Mūs širdis kartoja
Mielą žodį: mama!

Koks gražus pasaulis
Ant tavųjų rankų,
O sapnuojant žvaigždės
Prie lovelės renkas.

KALĖDŲ EGLUTĖ GEGUŽĖS MĖNESĮ

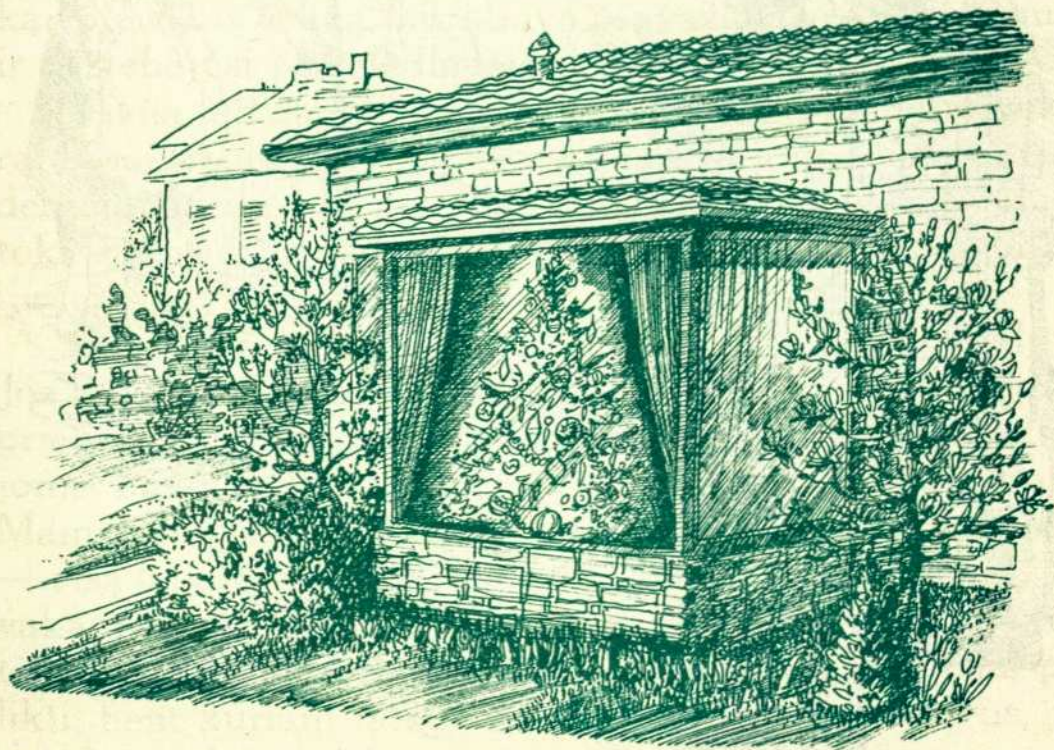
Fredrick John

sulietuvino Danguolė Sadūnaitė

“Mes paliekame Kalėdų eglutę stovėti iki gegužės penktos dienos,” sako mums daktaras Bahan, lyg tai būtų savaime suprantamas dalykas. “Jau yra 22 metai, kai taip darome. Šis paprotys tapo mūsų šeimos tradicija. Gegužės pradžioje, kai nuimame eglutės papuošimus, pavasaris jau atėjęs, visur aplinkui šviežia žaluma.

Mūsų gero pažįstamo daktaro Bahan šeima gyvena rytinėje Amerikos dalyje. Jų namas stovi gatvėje, kur yra daug judėjimo. Kiekvienais metais gruodžio 10 dieną šeima papuošia kalėdinę eglutę ir ją pastato namo priekinėje verandoje.

“Ir tai nėra joks dirbtinas medis,” tvirtina ponias Bahan, ne be pasididžiavimo. “Aš kasdien laistau eglutę, kad ji gyvuotų ir žaliuotų iki gegužės mėnesio”.

“Tikrai, mudu su žmona net nepastebėjome, kaip šis paprotys pas mus atsirado,” daktaras aiškino mums toliau. “Vienais metais kažkodėl vis atidėjome eglutės nuėmimą, kol pagaliau susipratome, jog pavasaris atėjo... Turbūt tik tada pajutome, kokia miela mums ši eglutė ir kaip labai norėjome ją kuo ilgiau pasidžiaugti. Jei kada pasijusdavom nusiminę, eglutė pakeldavo mūsų ūpą. Ji mus džiugino ir linksmo.

“Vieną dieną mums telefonu paskambino nepažįstamas vyras, klausdamas, kaip čia yra: ar mes vėluojamės nuimti savo eglutę šiemet, ar ją laikome papuošę ateinančioms Kalėdoms...”

“Vieną balandžio mėnesio vakarą buvome virtuvėje, kai išgirdome jaunos balsus, giedančius kalėdines giesmes. Iš pradžios nenorėjome tikėti savo ausimis, kad girdime kalėdines giesmes balandžio mėnesį. Nuskubėjome prie priekinių durų pasitikrinti. Ten stovėjo jaunuolių grupė — kokie septyni ar aštuoni — ir mums giedojo.

Jiems nutilus, mes dėkojome už gražias giesmes. Šypsodamiesi, jie prisipažino, kad seniai jau norėjo tai padaryti.”

“O kai kurie keleiviai, pravažiavę pro mūsų namus ir pamatę eglutę, vėliau mums parašo laišką, klausdami kodėl taip ilgai ją laikome papuoštą ir apšviestą savo verandoje? Ir taip gauname laiškų iš visos Amerikos!” ponia Rita pridūrė.

“Arba matome, kaip — du, tris kartus savaitėje — automobilis sustoja ir vairuotojas ilgai žiūri į mūsų eglutę, lyg netikėdamas savo akimis.”

Daugeliui metų praėjus, ponai Bahams sužinojo štai ką apie vieną šeimą, kuri buvo pravažiavusi pro jų namus ir pastebėjusi jų kalėdinę eglutę.

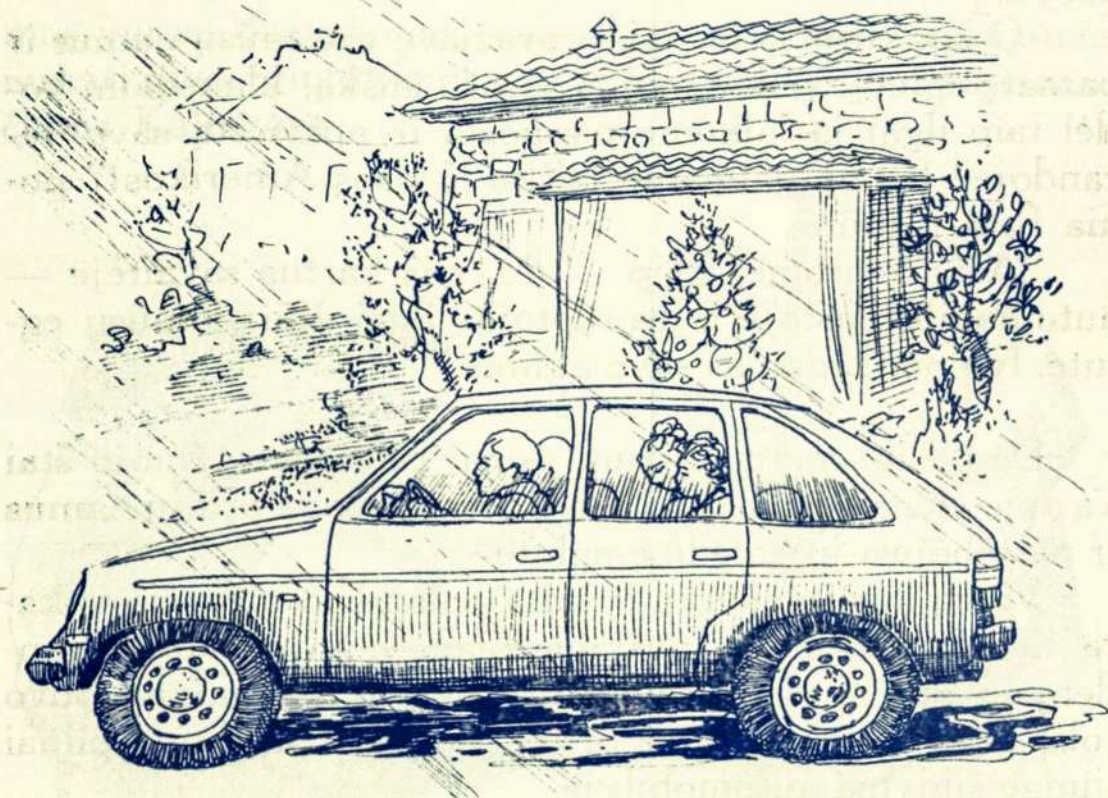
Vieną labai nejaukų ir šaltą balandžio mėnesio vakarą, lietui smarkiai lyjant ir žvarbiam vėjui pučiant iš vandenyno pusės, viena šeima pravažiavo šia gatve. Buvo toks šaltas ir nemalonus oras, kad keleiviai buvo pilnai įjungę šildymą automobilyje.

Dvi šios šeimos dukterys sėdėjo mašinos užpakalyje. Jos buvo sušalusios ir netoli ašarų. Jų tėvai, kurie sėdėjo priekyje, rengėsi išsiskirti. Jos to nenorėjo! Juk anksčiau joms buvo aiškinta, jog vedybinis ryšis nesuardomas. Mama jautėsi esanti nelaiminga. Jos vyras ilgas valandas — visą laiką — praleidžia darbe. Ji ir vaikai — vieniši. Tą vakarą jie keliavo į Maine valstiją, kur gyvena mamos tėvai, mergaičių seneliai. Tėvas rengėsi jas tris tenai palikti, bent kuriam laikui. Senelių namas buvo erdvus, jame daug vietos visiems. . .

Bet staiga, jie visi keturi pamatė kalėdinės eglutės švieses, linksmi šviečiančias per lietus.

“Argi aš matau nebūtus dalykus?” prašneko mergaičių tėvas, pirmą kartą jiems išvažiavus iš namų.

“Tai kalėdinė eglutė”, atsiliepė mama. “Kažkas dar vis laiko apšviestą kalėdinę eglutę balandžio mėnesio vidury!” Jie važiavo toliau, bet nejauki tylą jau buvo pralaužta.

“Ar atsimenat tą žiemą, kai aš nenuėmiau papuošalų nuo eglutės iki pat sausio mėnesio pabaigos?” mama dar paklausė. Jos vyras, mergaičių tėvas, tada buvo kariuomenėje, Korejoje ir mama atidėjo šeimyninį Kalėdų šventimą iki tėvas grįžo namo.

“Prisimenu”, jis ištarė dabar, labai kimiu balsu.

Tada viena iš dukterų prašneko: “Ar tikrai tai buvo kalėdinė eglutė? Ar neapsirikome?”

Ir jos sesuo pridūrė: "Grįžkim pasitikrinti "

Taip jie ir padarė. Apsisuko ir grįžo atgal. Privažiavę ponų Bahan namus, jie įsuko į keliuką, vedantį į garažą, išjungė motorą ir kurį laiką tyliai sėdėjo mašinoje, grožėjosi eglute. Tada tėvas įjungė motorą ir, nesakęs niekam nė žodžio, pasuko atgal į namus. Jie jau nebevažiavo į Maine pas senelius, nors nei vienas iš jų nebuvo ištaręs žodžio.

"Mes jaučiame", baigė pasakojimą daktaras, "kad mūsų kalėdinė eglutė primena žmonėms meilę ir draugiškumą. Gaila, kad turime ją nuimti ir negalime jos laikyti, papuoštos ir apšviestos, savo verandoje visus metus".

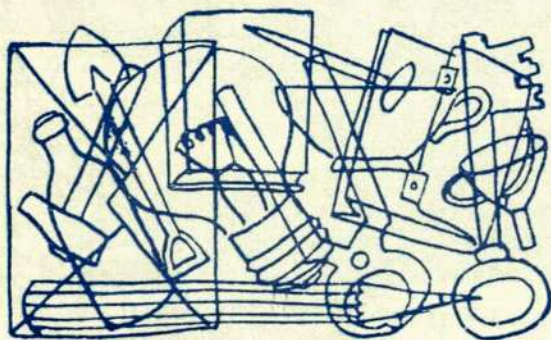

I. SKAIČIUOK IR SURASK!

Lentelėje surašyti visi skaičiai nuo 1 iki 40, tik vieno trūksta. Ar gali atspėti, kuris skaičius turėtų būti įrašytas dėžutėje su klaustuku?

18		12 1	30	35	21 9	32	17	3 23
16	28	20	5	27 24	7	40		
11	33	25	?	2	39 6	10 29	34	26
38	4 14	19	31 22	13	37	8		

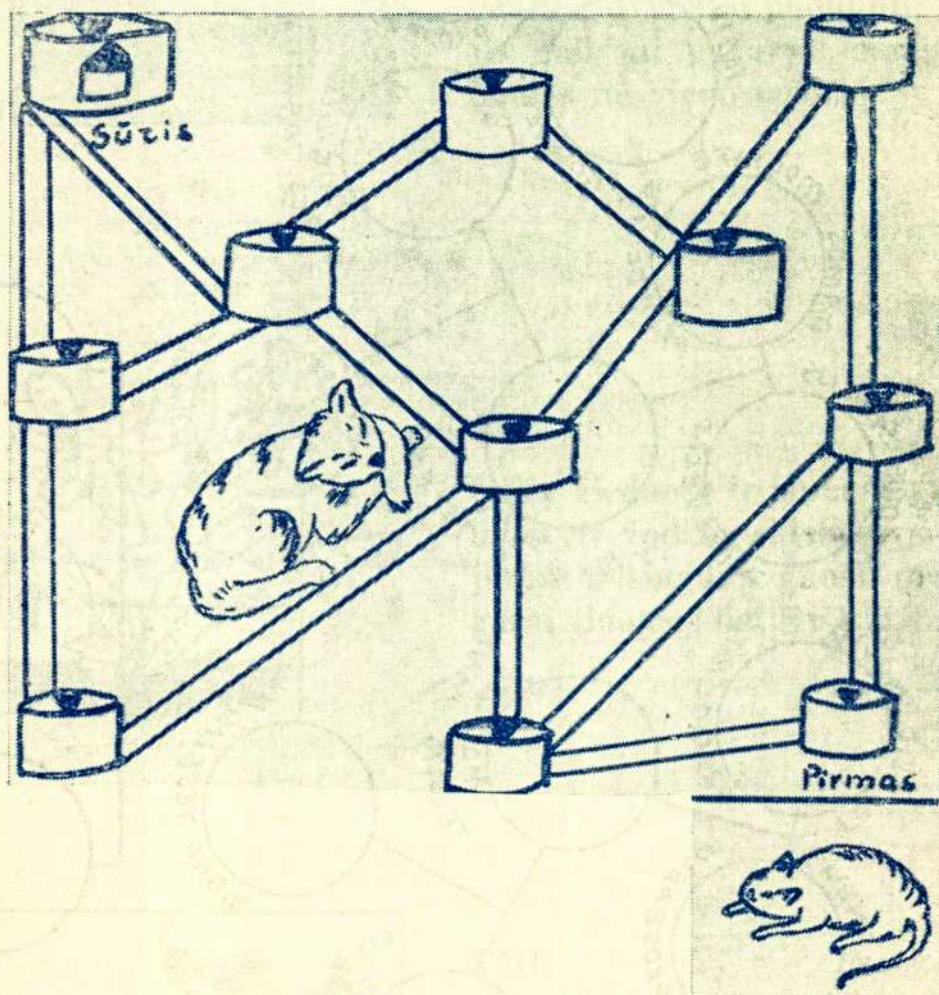

II. SURASK IR SURAŠYK!

Šiame paveiksle surask 13 skirtingų daiktų ir surašyk jų pavadinimus.

(Atsakymai birželio nr.)

III. Padėkite pelytei atrasti sūrį, kuris yra pavožtas po paskutine dėže. Pelytė turi pradėti nuo pirmos dėžės ir pereiti per visas. Jei pelytė bent vieną dėžę aplenks, arba grįš atgal tuo pačiu keliu, katinas pabus ir ją pagaus! Gerai pagalvokit, arba pelytei bus blogai.

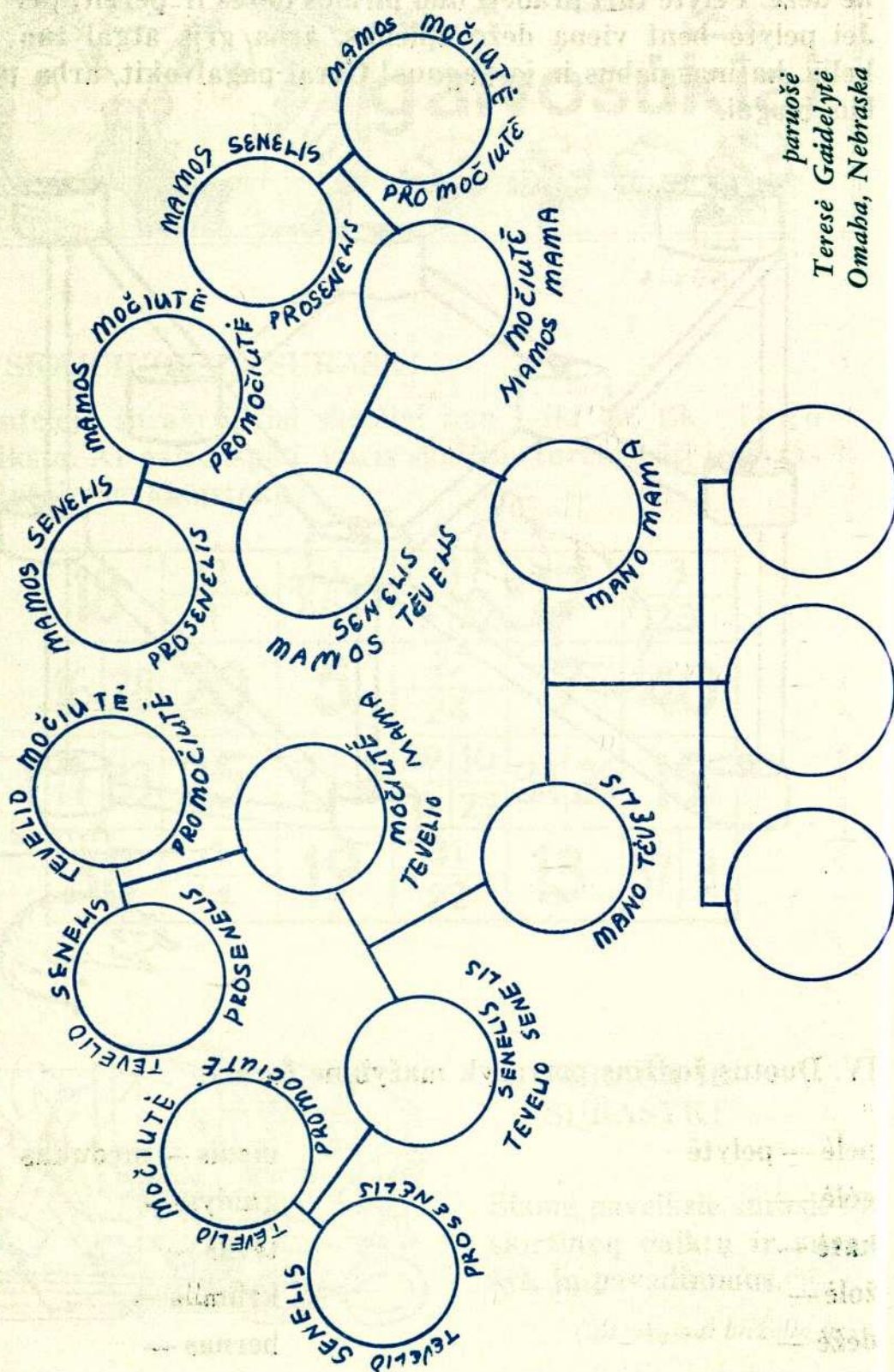

IV. Duotus žodžius perrašyk mažybine forma.

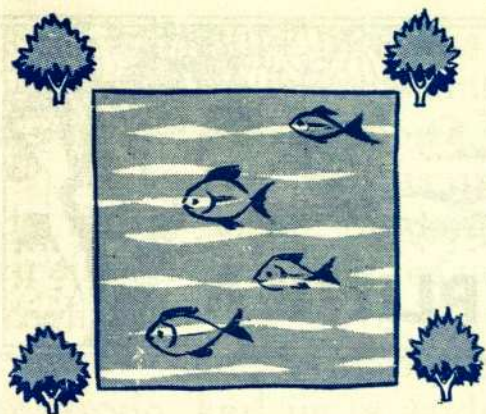
pelė — pelytė
 gėlė —
 katė —
 žolė —
 dėžė —

medis — medukas
 gaidys —
 tėvas —
 krūmas —
 bernas —

V. Į apskritimus įrašyk savo šeimos narių vardus, savo senelių ir prosenelių vardus. Tuo būdu pasidarysi savo šeimos medį. Jis parodo tavo kilmę.

paruošė
Teresė Gaidelytė
Omaha, Nebraska

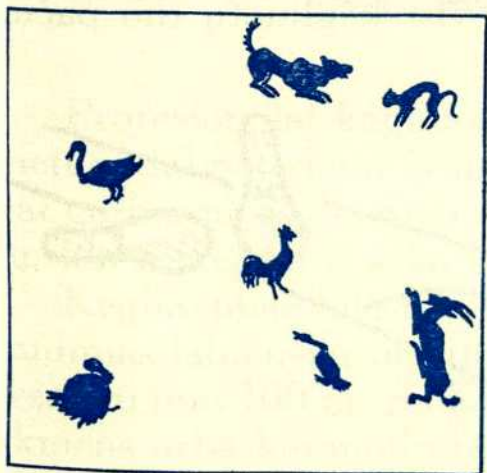
VI.

Vienas žmogus turi savo sode baseiną. Prie kiekvieno baseino kampo auga medis. Žmogus nori baseiną dvigubai padidinti. Kaip jis gali tai padaryti, nenukirsdamas nė vieno medžio?

VII.

Gėlių žieduose ir lapuose yra išbarstyti žodžių skiemenys. Sujunkit teisingai ir gausit pradžią gerai žinomos lietuviškos dainos.

VIII.

Viename ūkyje gyvuliai nuolat tarp savęs pešėsi. Ūkininkas pastatė tvorą tarp jų juos atskirti vienas nuo kito. Ar gali nubrėžti tiesias linijas ten, kur tvoros turėtų būti?

(Atsakymai birželio nr.)

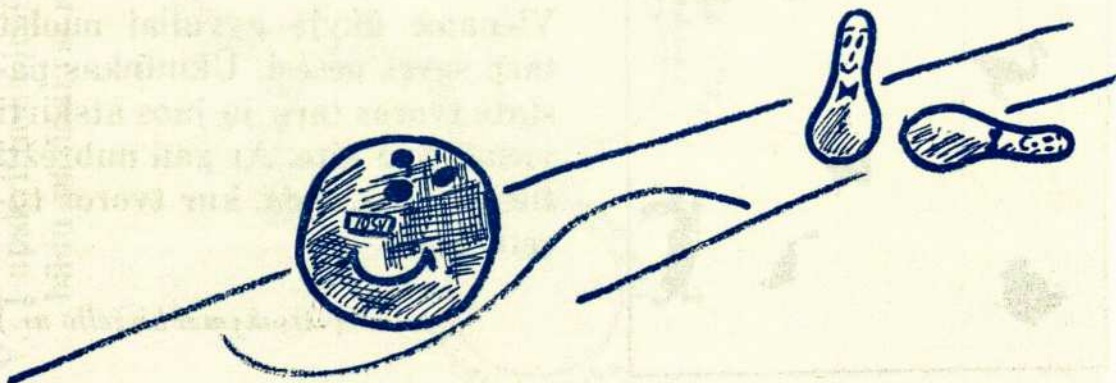
KĖGLIAVIMAS

Rūta Udrienė

Tikriausiai kada nors esate bandę kėgliuoti. Kai prisimename šį sportą, tuojau įsivaizduojame jo garsą. Ar neprimena griaustinio? O gal priešingai. Kai išgirstat griaustinį, gal įsivaizduojat, kad angelai kėgliuoja virš debesų.

Amerikoje daug kas mėgsta kėgliuoti. Tai senas žaidimas, bet tik po antro pasaulinio karo jis tapo populiarius šiame krašte. Visais metų laikais vyrai, moterys ir vaikai smagiai svaiddo sunkius, juodus kamuolius į sustatytus kėglius. Koks džiaugsmas, kai visus numuša!

Sakoma, kad Amerikoje yra 30 milijonų kėgliuotojų. Koks būtų triukšmas, jeigu jie visi kėgliuotų tuo pačiu laiku vienoj vietoj!

Kėgliavimo turnyrus yra laimėję penkiolikos metų jaunuoliai ir šešiasdešimt septynių metų senukai. Jauni ir seni mėgsta šį sportą.

Kiekvienas miestas turi bent vieną kėgliavimo komandą. Salėse dažnai randame šešiasdešimt ar daugiau atskirų eilių. Dažniausiai jos visos užimtos. 1968 m. didžiausia kėgliavimo salė buvo Willow Grove, Pensylvanijoje, turinti 116 eilių. Amerikiečiai eina kėgliuoti su visa šeima, ir atrodo, kad jie tą žaidimą labai mėgsta.

Profesionalai kėgliuotojai uždirba virš \$100,000 per metus, dalyvaudami įvairiuose turnyruose. Jie yra taip pat gerbiami kėgliavimo mėgėjų, kaip beisbolo žvaigždės, kurie mėgsta ir seka beisbolą.

Kėgliavimas kilo Egipte prieš 7,000 metų. Tačiau šis žaidimas labiausiai prigijo Vokietijoje ir kaimyninėse šalyse jau nuo 300 m. po Kristaus. Šiuose kraštuose didelio akmens arba kamuolio taikymas į sustatytus kėglius turėjo religinę reikšmę.

1300 metais anglai tiek daug kėgliavo, kad jų karalius tai uždraudė. Jis bijojo, kad bekėgliuodami, jie pamirš, kaip šauti strėles iš lanko, o tai buvo svarbu apsigynimui. Anksčiau strėlių šaudymas į taikinius buvo mėgstamas sportas, kol neįsigalėjo kėgliavimas.

Įvairiose vietovėse ir įvairiu laiku kėgliuotojai naudojo skirtingo dydžio sviedinius, ir kėglių skaičius įvairavo nuo 9 iki 15. Tačiau visuomet žaidimo tikslas buvo kiek galima daugiau kėglių numušti vienu sviedinio metimu.

Atvykę į Ameriką, olandai atsivežė ir savo mėgstamą žaidimą — kėgliavimą. Jie žaisdavo su devyniais kėgliais ir sviedinį ridendavo ant siauros lentos. Tai buvo maždaug 1700 m. Pietinė Manhattan salos dalis dar ir dabar yra vadinama "bowling green", nes kadaise čia pionieriai kėgliuodavo.

Kėgliavimas yra malonus žaidimas, kuriam nereikia daug jėgos nei praktikos. Be to, nėra brangu. Paprašykite savo tėvelių, kad jus nuvežtų pakėgliuoti. Tada ir jums bus proga prisidėti prie krintančių kėglių griaustinio. Ir bus lengva įsivaizduoti, ką angeliukai veikia virš debesų audrai užėjus...

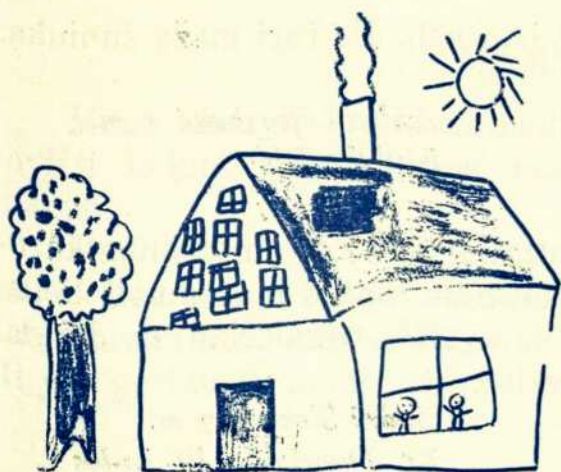

SENOSIOS LIETUVOS TIKYBA

Senais laikais lietuviai buvo pagonys. Jie garbino daug daiktų — gamtą. Lietuviai garbino dangaus kūnus — saulę, mėnulį, Aušrinę ir kt. Grūdai, žemė, medžiai buvo šventi. Perkūnas, griausmo dievas, buvo galingiausias iš visų dievų. Jis valdė visą pasaulį. Jo visi žmonės bijojo. Ugnis buvo svarbi. Buvo galvojama, kad iš ugnies galima dievų norus sužinoti. Ugnimi degino ir aukas dievams.

Mirtis buvo kelionė į kitą gyvenimą. Senovės lietuviai tikėjo, kad po mirties žmonėms reikia tų daiktų, kuriuos naudoja gyvendami ant žemės. Kai kas mirdavo, jo daiktus palaidodavo kartu.

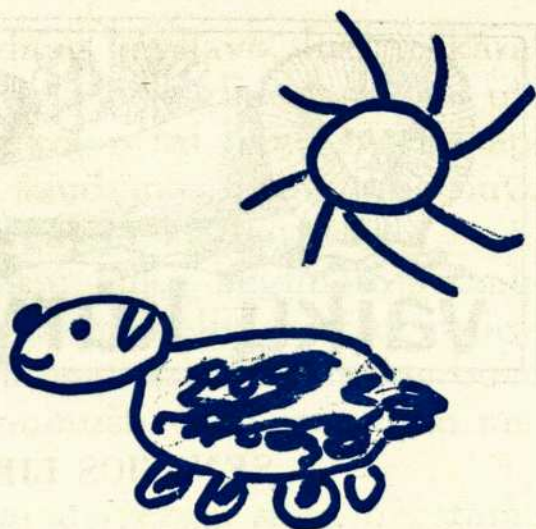
*Susan Schlatholt, speciali kl.
K. Donelaičio lit. mokykla
Čikaga*

*Liana Janušytė, 6 m.
Troy, Michigan*

*Elena Tijunelytė, 8 m.
Chicago, Illinois*

*Audra Leparskaitė, 6 m.
Eastlake, Ohio*

MŪSŲ DIENOS

Aš buvau paukščių parodoje. Gaila, kad Ramona miegojo, tai jina nieko nematė. Paukščiai buvo tokie gražūs!

Aš dariau "Eglutės" uždavinius. Reikėjo išbraukti skaičius, ir paskui išėjo Rudnosiuko pasaka.

Ramonai išaugo dar du dantukai.

*Vytukas, 5 m.
Vokietija*

Mes važiuojam pas močiutę ir senelį. Jie turi mažą šuniuką. Aš mėgstu žaisti su juo.

*Audra Leparskaitė, 6 m.
Eastlake, Ohio*

Aš esu 7 metų. Aš turiu tautinius rūbus ir gintarinius karolius. Man labai patinka šokti tautinius šokius ir dainuoti lietuviškas daineles. Jei nebūčiau lietuvaitė, negalėčiau to daryti. Geras dalykas, kad aš esu lietuvaitė.

*Audrė Šlenytė, 7 m.
Kr. Donelaičio lit. m-los
2 sk. mokinė, Chicago*

TAVE MYLIU

Mažą tu mane supai
Ir lopšines dainavai.
Davei man viską, ką turiu.
Mama, aš tave myliu!

Tu nenorėjai manęs bart,
Šluostei man ašaras daug kart',
Glaudei tu po savu sparnu,
Mama, aš tave myliu!

Tu manim rūpinais labai,
Kai vakare grįžau vėlai,
Už viską 'ačiū' tau tariau, —
Mama, aš tave myliu!

Nors aš daugiau nesu mažas,
Prašau, vėl apkabink mane...
Prie tavęs gera ir jauku, —
Mama, aš tave myliu!

*Dalia Polikaitytė, VIIIB kl.
laimėjo III vietą konkurse
K. Donelaičio mokykla
Chicago, IL*

*Ramona Steponavičiūtė, VII kl.
K. Donelaičio mokykla
Chicago, Illinois*

MAMYTĖ

Mano mamytė yra labai meili ir graži. Aš niekad negalėčiau mylėti kokios kitos mamos, nes mano širdis priklauso mano mamai.

Mano mama eina į darbą kaip ir mano tėtis, bet, kai ji pareina, aš tiek daug džiaugiuosi, kad nežinau, nei kur einu. Aš labai labai myliu savo mamą. Kai sergu, ji atsikelia ir prižiūri mane. Ji yra geriausia mama visame pasaulyje.

*Andrėja Kabliauskaitė, 3 sk.
K. Donelaičio mokykla
Chicago, IL*

Mano mamytė man ruošia gimtadienius. Kai ji turi laiko, mes nueiname į knygyną. Aš galiu išsirinkti 4 ar 5 knygas. Jas galiu perskaityti per dvi dienas. Kai mano mamytė išvažiuoja į miestą, aš pasilieku pas močiutę. Ji man parveža dovanų lauktuveis. Kartais ji man leidžia virtuvėj padėti su pyragu. Aš savo mamytę labai myliu.

Gita Gilvydytė, 3 sk.

K. Donelaičio mokykla

Chicago, IL

JONUKAS IR DANUTĖ

Vieną kartą gyveno neturtingas žmogus ir jo sūnus. Kiekvieną dieną jo sūnus išeidavo į mišką kirsti medžius. Sukapotas malkas jis pardavinėjo miestelyje. Šito sūnaus vardas buvo Jonas.

Vieną dieną Jonas anksti atsikėlė, pasiėmė kirvį ir išėjo į mišką kirsti medžius. Su savim pasiėmė ruginės duonos ir butelį vandens.

Jonas pradėjo kirsti medį, kai jis išgirdo balsą. Iš garso buvo verkiančios mergaitės balsas. Jonas nuėjo prie pušies, kur jis girdėjo tą balsą. Ten po medžiu sėdėjo jauna mergaitė. Ji turėjo ilgus, šviesius plaukus. Mergaitė buvo apsivilkusi suknele, išausta auksiniais siūlais.

Jonas, pamatęs ją, paklausė:

— Kodėl tu verki?

— Aš verkiu, nes mano tėvelis, karalius, nori, kad aš ištekėčiau už turtingo princo iš kitos karalystės. Man šis princas labai nepatinka; jis visados rėkia ir jam tik svarbu pinigai ir auksas. O, mano vardas Danutė.

— O aš Jonas, — atsakė medžių kirtėjas.

— Palauk, — staiga sušuko Danutė, — aš nepabaigiau! Aš pabėgau iš pilies, nes vestuvės bus rytoj. Kai mano tėvelis sužinos kad aš pabėgau, jis visur manęs ieškos — ir kai jis mane suras, jis mane apvesdins su tuo princu. Ką aš darysiu? — pabaigė susirūpinusi princesė.

— Mano tėvelis ir aš gyvename labai mažoje trobelėje. Jeigu tu nori, tu gali ateiti su mumis gyventi, kol tavo tėvelis ieškos tavęs. Mes esame labai neturtingi, tai tu turėtum mums padėti tvarkyti namus ir dirbti įvairius darbus, — atsakė Jonas.

Danutė sutiko ir nuėjo gyventi pas Joną ir jo tėvelį. Jonas ir Danutė greitai įsimylėjo ir apsivedė. Jie visi buvo labai laimingi ir jiems nereikėjo daugiau rūpintis iš kur gauti pinigų. Nes, kai Danutė pabėgo iš pilies, jinau pasiėmė su savimi du maišukus aukso.

Rūta Bričkutė, 7 sk.

Bostono lit. mokykla

GERIAUSIA MAMA

vieno veiksmo vaizdelis

parašė Rasa Jurkutė ir Rima Radžiūtė

V. Kudirkos šeštadieninės mokyklos mokinės

Ottawa, Canada

Veikėjai: Pranešėjas, Senutė.

Kitos kandidatės, norinčios būti geriausia mama:

Ragana, Turtingoji, Garbėtroška, Gyvulėlių Globėja,
Nežinomoji, Beturtė.

PRANEŠĖJAS: Vieną kartą vienoje vietoje kasmet būdavo išrenkama geriausia mama vis ta pati motina. Taip tęsėsi 50 metų! Per tą laiką ji paseno ir pavargo. Pagaliau ji pati sugalvojo paskelbti varžybas, išrinkti geriausią mamą jaunesnę už save. Jos paslaptį sužinojo Ragana.

I SCENA

SENUTĖ: Pasenau ir pavargau per tuos 50 metų, būdama vis išrenkama geriausia mama. Reikia tą garbę perleisti kitai, jaunesnei motinai. Mes juk turime daug gerų mamų. Ką man daryti? (Pagalvoja) Aha, jau žinau! Paskelbsiu varžybas ir išrinksime naują geriausią mamą.

RAGANA: (Pasislėpusi klausosi:)

Ot gerai! Aš laimėsiu tas varžybas! (Sukikena)

II SCENA

PRANEŠĖJAS: Kitą dieną, paskelbus varžybas, daug norinčių būti geriausia mama atėjo pas Senutę.

TURTINGOJI: (Įeina iškilmingai:)

Aš esu geriausia iš visų mamų! Išrinkit mane. Jei išrinksite, neliksiu jums skolinga. Aš jums už tai pastatysiu didelę, gražią pilį.

SENUTĖ: (Pasižiūrėjus į ją, pagalvoja ir sako:)

Ačiū, man pilies nereikia. Man geri ir šitie mano nameliai...
(Turtingoji nepatenkinta išeina, aukštai galvą iškėlus.)

III SCENA

RAGANA: (Įeina linksma, apsižvalgo ir sako:)

Aš labiausiai tinku būti geriausia mama!

Aš nepagailėsiu jums už tai duoti net 500 dolerių!

SENUTĖ: (Linguodama ir kratydama galvą...)

Ne, ne! Man tavo pinigų nereikia! Pinigas nėra svarbiausias dalykas gyvenime. Juk ir pati tai supranti!

(Ragana nuliūdusi išeina.)

IV SCENA

GARBĖTROŠKA: (Įeina, linkčiodama prieš Senutę.)

Labai Jus prašau išrinkit mane geriausia mama.

SENUTĖ: O ką gero padarysite vaikučiams, būdama geriausia mama?

GARBĖTROŠKA: Gero? Nieko!

Man vaikai visai nepatinka.

Aš tik noriu būti išrinkta!

SENUTĖ: Ne, ne!

Geriausia mama negali būti tokia!

(Garbėtroška užsigavusi apsisuka ir išeina.)

V SCENA

GYVULĖLIŲ GLOBĖJA: (Įeina, lyg išsigandusi:)

Aš... aš labai norėčiau būti geriausia mama. Matote, turiu daug gyvulėlių ir juos labai myliu. Galėčiau ir Jums vieną kitą padovanoti...

SENUTĖ: Ačiū, bet aš pati turiu 6 pelytes ir 2 šunis. Man daugiau gyvulėlių nereikia. Bet geriausia mama turi vaikučius mylėti. Gyvulėlių mylėti neužtenka... Tu negali būti geriausia mama!

(Ji išeina.)

VI SCENA

NEŽINOMOJI: (įeina, išsitraukia pagalį ir juo grasina:)

Geriausia mama turiu būti aš!

Jeį ne, pamatysite, kas bus!

SENUTĖ: Aš tavęs nebįjau! Eik šalin! Tu negali būti geriausia mama, nes esi pikta.

(Nežinomoji išbėga.)

VII SCENA

RAGANA: (Įbėgusi skubiai kalba:)

Išrinkit mane! Išrinkit mane! Aš jums duosiu maišą pinigų. Išrinkit mane. Aš noriu būti geriausia mama. Štai čia tam maiše yra 1,000 dolerių!

SENUTĖ: Ar tu tikrai esi mama? Ar turi vaikų?

RAGANA: Aš... aš... Ne... neturiu...

SENUTĖ: Jei neturi vaikų, negali būti geriausia mama.

Tai ir viskas.

PRANEŠĖJAS: Senutė labai susirūpina, nerasdama geriausios mamos. Ji net buvo suabejojusi, gal tikrai Ragana galėtų tokia būti... O tūkstantį dolerių, kuriuos Ragana jai siūlė, būtų galima išdalinti neturtingoms motinoms. Bet, kaip matote, Ragana negalėjo Senutės apgauti.

VIII SCENA

BETURTĖ: (Prieina nedrąsiai):

Labą dieną, geroji motina. Atsiprašau už trukdymą, bet turiu didelę bėdą. Norėjau prašyti Jūsų patarimo. Mat, mano vaikelis sunkiai serga. Neturiu pinigų jam vaistų nupirkti. Gal Jūs turite kokių gydančių žolelių, kurios padėtų...

(Apsiverkia)...

SENUTĖ: Dabar žinau, ką išrinkti geriausia mama!

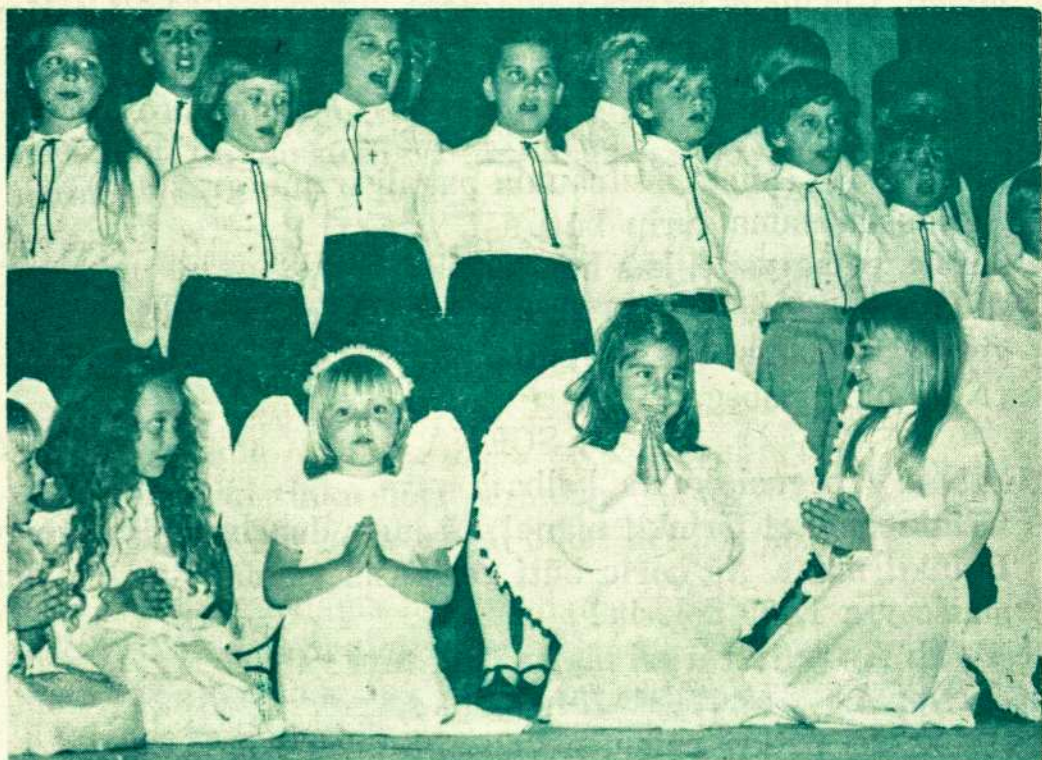
Geriausia mama viską daro, kad vaikučiams būtų gera. Tu esi geriausia mama iš visų, kurias šiandien mačiau!

(Paima ją už rankos ir išsiveda.)

UŽDANGA

SUSIPAŽINKIME!

Šeštadieninės mokyklos mokiniai Buenos Aires Lietuvių centre Argentinoje atlieka programą. Vaikams vadovavo Birutė Daratėnienė.

"Eglutės" skaitytojas Andrius Bačkis rašo savo močiutei laišką į Ameriką. Andrius tuo metu svečiavosi Romoje.